

РЕШЕНИЕ

№ 3987

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3000** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. К. А., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес; [населено място],[жк]', [жилищен адрес] срещу Решение №2153-21-132 от 11.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата ѝ, против Разпореждане № 21221509833 от 01.01.22 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се сочи, че Решението е незаконосъобразно и е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 АПК, поради което съдът, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, следва да отмени. Налице е и съществено нарушение на материалния закон - § 7е, ал. 2, пр. второ КСО, обн. ДВ. бр. 77 от 2021 г., като при определяне на преизчислен размер на пенсията ѝ за ОСВ не са включени нейните преизчислявания и индексации съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането, до 24.12.2021 г. включително, като липсвали индексациите под формата на увеличения от 01.07.2017 г., 01.07.2018 г. и 01.07.2019 г. Включени били единствено нейните осъвременявания, направени по чл. 100 КСО. Освен незаконосъобразно, обжалваното Решение било необосновано и противоречиво. То изобилствало от произволни и логически противоречащи си твърдения („съображения“), недопустими и абсурдни от правна гледна точка и до едно недоказани с юридически аргументи.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призована, се явява лично. Моли съдът

да уважи жалбата и да отмените решението. Моли преписката да бъде изпратена за преразглеждане до административния орган за ново произнасяне, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона - §7е, ал.2 КСО, с цел преизчисляване на пенсията ѝ за ОСВ.

Ответникът Директора на ТП на НОИ - С. ГРАД, редовно призован, се представлява от юрк.В.. Юрк.В. моли съдът да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно постановено. Моли за срок за писмени бележки. Претендираа юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 110404 от 18.09.2014 г. В. К. А. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, като е представила документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, необходими за преценка на претендиращото право на пенсия и за определяне на нейния размер.

С Разпореждане № [ЕГН] от 29.04.2014 г. на длъжностното лице по ПО, считано от 28.08.2014 г. е отпусната личната пенсия за осигурителен стаж на жалбоподателката по чл. 68, ал. 1-3 от КСО, при зачетен осигурителен стаж от трета категория труд в размер на - 34 г. 08 м. и 00 д. Пенсията е определена за изплащане в минимален размер до отстраняване на несъответствията между документите за пенсиониране и информацията в Персоналния регистър на НОИ.

С Разпореждане № [ЕГН] от 08.07.2015 г. личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена, считано от 28.08.2014 г. - датата на отпускането ѝ, съгласно чл. 99, ал. 3 от КСО. Пенсията е определена по размер въз основа на осигурителен стаж от трета категория труд в размер на - 34 г. 08 м. и 00 дни, индивидуален коефициент 2.853, изчислен по реда на чл.70 от КСО от осигурителния доход на жалбоподателката за периода 01.04.1985 г.- 31.03.1988 г. - 10738.00 лв. и 01.01.1997 г. - 27.08.2014 г. — 251581,37 лв. /деноминирани/.

С разпореждане № [ЕГН] от 17.08.2016 г. пенсията е поправена и изменена, считано от 28.08.2014 г. Пенсията е определена по размер въз основа на осигурителен стаж от трета категория в размер на - 34 г. 08 м. 00 дни, индивидуален коефициент 2.945. изчислен по реда на чл. 70 от КСО от осигурителния доход на жалбоподателката за периода 01.04.85 г. - 31.03.88 г. - 10738 лв. и от 01.01.1997 г. - 27.08.2014 г. - 260245,15 лв.

След отпускането ѝ, пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката през годините е осъвременявана, преизчислявана и индексирана съобразно нормативната уредба, действаща след нейното отпускане

Въз основа на заявление вх. № 1023-21-2178 от 20.07.2016 г. пенсията за осигурителен стаж и възраст на В. К. А. е преизчислена, на основание чл. 21, ал.2 от НПОС за придобит след пенсионирането осигурителен стаж и доход, считано от 20.07.202016 г., като размерът на пенсията е изчислен при следните данни: осигурителен стаж от трета категория труд - 35 г. 00 м. 03 дни, индивидуален коефициент - 2.955. изчислен по реда на чл.70 от КСО от осигурителния доход на жалбоподателката за периода 01.04.85 г.- 31.03.88 г. - 10738.00 лв. и 01.01.1997 г. - 31.12.2014 г. - 270085.15 лв. /деноминирани/.

След тази дата, пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката през

годините е осъвременявана, преизчислявана и индексирана съобразно нормативната уредба, действаща след това, като е преизчислявана и многократно по подадени заявления от жалбоподателката на основание чл. 21, ал.1 от НПОС и чл.102 от КСО въз основа на придобит осигурителен стаж и доход след пенсионирането.

Последното изменение на пенсията на основание чл.102, ал.1, т.1 от КСО е извършено служебно с разпореждане №[ЕГН] от 08.07.2021 г., като пенсията е определена в размер на 1060.57 лв. от 01.04.2021 г. от следните данни: зачетен осигурителен стаж от трета категория труд 39 години, 00 месеца и 14 дни: доход за изчисляване, размера на пенсията 1972,91 лв., получен като средномесечният осигурителен доход за страната за 08.2013 г. 07.2014 г. - 667.65 лв. (12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията), е умножен по ИК - 2.955.

С разпореждане № [ЕГН]/ 01.07.2021 г. пенсията е осъвременена от 01.07.2021 г. на основание чл.100 от КСО в размер на 1113.60 лв.

С разпореждане №21221509833/01.01.2022 г., личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на В. К. А. е преизчислена от 25.12.21 г. на основание §7е. ал.1 и 2 от ПЗР на КСО в размер 1216.70 лв.

АО приел претенцията на жалбоподателката, че размерът на пенсията ѝ от 25.12.21 г. е неправилно определен, тъй като в разпореждането са пропуснати: 2017 г., 2018 г. и 2019 г., за неоснователна и оставил без уважение жалбата ѝ против Разпореждане № 21221509833 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 2153-21-132 от 11.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящото съдебно производство се установи, че спорът е правен и касае преизчисляването от 25.12.2021 г. на личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката В. А., която претендира, че административният орган не е включил увеличенията ѝ от 01.07.2017 г., 01.07.2018 г. и 01.07.2019 г. Съгласно § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО /Нов - ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г., отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. По силата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. В ал. 3 е регламентирано, че

преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето. Посоченото преизчисляване на отпуснатите до 24 декември 2021 г. пенсии е прието във връзка с изменението на чл. 70, ал. 1 от КСО, в сила от 25.12.2021 г., с което се увеличава тежестта на осигурителния стаж при определянето размера на отпуснатите от тази дата пенсии - този процент е, както следва: 1,35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане; 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1.

Жалбоподателката В. А. безспорно има зачетен осигурителен стаж от трета категория - 39 години, 00 месеца и 14 дни. В обжалваното решение подробно е обяснено как с оглед на този стаж пенсията е определена в размер на 1216,70 лева.

Спорът е относно прилагането на увеличенията от 01.07.2017 г., 01.07.2018 г. и 01.07.19 г. Претенцията на жалбоподателката, че пенсията ѝ следва да се изчисли и при включване на увеличенията извършени с нарочни разпореждания от 01.07.2017 г., 01.07.2018 г. и 01.07.2019 г., са неоснователни.

С чл. 100 от КСО законодателят е регламентирал ежегодно осъвременяване от 1 юли на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, с определен с решение на надзорния съвет на НОИ процент.

По силата на § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИДКСО /обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 99 от 2017 г./ и на § 76, ал. 1 от ПЗР на КСО (ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 01.01.19 г./, през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, като нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж. Процентът на осигурителния стаж нараства от 1,1 на 1,126 през 2017 г., съответно на 1,169 през 2018 г. и на 1,2 през 2019 г., като след преизчисляването на пенсията със съответния по-висок процент за осигурителния стаж размерът ѝ се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията до преизчисляването ѝ.

С чл. 11 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2017 г. е определен процент по чл. 70, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване - 1, 126 на сто.

По същата технология е извършено и преизчислението по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО с разпореждането, потвърдено с оспорваното в настоящото производство решение като обаче е приложен още по-висок процент за всяка година осигурителен стаж - 1, 35 % за стажа от трета категория. С оглед на посоченото не е възможно прилагане на преизчислението по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. към вече преизчисления по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО размер на пенсията.

Необходимо е да се знае, че от 1 юли на 2018 г. и 2019 г. окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед по-високия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението /определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година/ със съответен коефициент - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., като умножаването с посочените проценти не е осъвременяване по чл. 100 от КСО за 2018 г. и 2019 г., а е само начин да се гарантира увеличението на пенсиите през 2018 г. и през 2019 г. при преизчисляването им с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1,169, съответно 1,2 на сто за всяка година

осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

Предвид изложеното може да бъде обоснован извода, че през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите се преизчисляват с по-висок коефициент само за зачетения вече осигурителен стаж, като тази философия на закона — за по-висока тежест на осигурителния стаж, изключва претендираното увеличение с процент, касаещ целия им размер, който се определя не само от осигурителния стаж, но и от осигурителния доход.

Преизчислението от 25.12.2021 г. по реда на § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО е отново с оглед на осигурителния стаж — с тежест 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане, което е по-високо от процентите, въз основа на които е извършено преизчислението през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. В тази връзка - пенсията не може да бъде преизчислена за периода от 2017 г. до 2019 г. вкл., тъй като през него процентът за годините и месеците осигурителен стаж е по-нисък.

Претендираните проценти - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., са неприложими при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г. и предвид следното:

Те са предвидени за гарантирано увеличение на пенсиите през 2018 г. и 2019 г. при по-високата тежест на осигурителния стаж. Именно с оглед на тази гаранция законодателят ясно е регламентирал, че с тези проценти се умножава точно определен размер на пенсията - този към 30 юни на съответната година, определен с по-ниския процент на осигурителния стаж - 1,169 % за 2018 г. и 1,2 % за 2019 г., като целта е полученият по този начин размер да се сравни с размера, изчислен с новия процент на осигурителния стаж.

Увеличението с 3,8 % касае само преизчислението от 01.07.2018 г. на пенсии с тежест на осигурителния стаж 1,126, а с 5,7 % - само това от 01.07.2019 г. на пенсии с тежест на осигурителния стаж 1,169, поради което тези коефициенти не могат да бъдат прилагани по аналогия при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г., което е с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1,35.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалните разпоредби, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 71 - ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. А., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес; [населено място],[жк]', [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-132 от 11.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата й, против

Разпореждане № 21221509833 от 01.01.22 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА на В. К. А., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес; [населено място],[жк]', [жилищен адрес] да заплати на Териториално поделение на НОИ-С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: